

Hangsúlyozzuk, hogy ha az egyesület létesítő okirata már rendezi például a videokonferencia útján való ülésezést, illetve az írásbeli döntéshozatali eljárást, akkor az egyesületnek a most részletezett átmeneti szabályok helyett a saját szabályainak betartásával kell eljárnia!

Jognyilatkozatok

Kizárólag ez év végéig a törvény lehetőséget ad arra, hogy – ha ezt az egyesület létesítő okirata is megengedi – a tagok a jogi személlyel kapcsolatos jognyilatkozataikat (ilyen jognyilatkozat például a tag írásbeli szavazata, stb.) akár elektronikus üzenetben (e-mail) is közölhessék. A természetes személy tag a jognyilatkozata elektronikus aláírására nem köteles, azonban a jognyilatkozatnak a tag azonosíthatóságához szükséges adatokat tartalmaznia kell.

Mivel a természetes személy tagok esetén a most említett, e-mailben foglalt nyilatkozat nem felel meg az írásbeli jognyilatkozat törvény szerinti követelményeinek, ezért ez a megoldás is legfeljebb december 31-ig fogadható el az egyesületek működése során. A törvény erre az átmeneti időszakra vonatkozóan viszont rögzíti, hogy a 109. § szerinti elektronikus üzenetben foglalt nyilatkozat elektronikus írásbeli jognyilatkozatnak minősül.

A tájékoztató a 2020. június 18-án hatályos szabályozás alapján készült.

Gulyásné dr. Bölkény Ágota jogtanácsos

Nyelvünk csodái, irodalmunk szépségei

Bemutatjuk Villányi Kinga felolvasót

Kinga gyógypedagógus, hivatástudata töretlen, rengeteget tesz embertársaiért. Ismerjük meg közelebbről!

Villányi Kinga vagyok, 1975-ben születtem. Gyógypedagógusként dolgozom.

A gyermekek szeretete, a hivatástudat, a szakmai elkötelezettség az emberek segítése mindig körülvett születésem óta. Édesapám közgazdász. Édesanyám Dr. Lehel Mária, belgyógyász, akupunktőr, évekig a Vakok Állami Intézetében dolgozott orvosként. A betegek iránti törődést, empátiát, segítőkészséget láthattam egész gyermekkoromban és még ma is. Megtanulhattam általa a kitartást, a másság elfogadását, az elesettekkel való

kommunikációt, a választott szakma szeretetét, a hivatástudatot, az alázatosságot. Két csodálatos nagymamám is csak a jó dolgokra tanított egész életében. Édesanyám bátyja Lehel László népművelő volt, elismert személy a közművelődési szakmában. A Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését is elnyerte munkásságáért. Óriási felelősséget érzett a felnövekvő generációk iránt. Halála után díjat alapítottak emlékére, amit jelenleg is évente közművelődési szakember, népművelő kaphat meg. Ebben a segítő, elfogadó, empátikus szellemben nevelkedtem, ezért nem volt kérdés számomra a pályaválasztás. Egyértelmű volt, hogy pedagógus leszek.

Általános iskolában zongorázni tanultam, Németh Tamás vak zongoraművész volt a tanárom. Lenyűgözött a zongorajátéka. A zongora, a zene iránti szeretetemet édesanyám mellett tőle is kaptam. Már akkor elvarázsolt a Braille-írás is. Kisgyermekként varázslatnak hittem, hogy Tamás bácsi a pontozott papírokról tudott olvasni. Ezúton is szeretném neki megköszönni, hogy megtanított zongorázni, csodálatos zongoratanár, zongoraművész, fantasztikus ember.

Óvónőképző szakközépiskolában érettségiztem, ahol gyermekfelügyelői képzésben is részt vettem, itt több intézményt megismertem, melyek a fogyatékos gyermekek nevelését, oktatását látják el. Ekkor kezdtem érdeklődni igazán a gyógypedagógia iránt.

1993. december elsején kezdtem dolgozni jelenlegi munkahelyemen, a Kőbányai Komplex Óvoda, Általános Iskola, Készségfejlesztő Iskola és Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézményben, ahol a mai napig tanítok.

Másfél évig gyermekfelügyelőként tevékenykedtem, majd 1995-ben felvételt nyertem a Zsámbéki Katolikus Főiskola tanítói szakára, magyar nyelv és irodalom műveltségi területre. Ebben a tanévben 1 év fizetés nélküli szabadságon voltam, mert ugyan az életemet a pedagóguspályának szenteltem, de másfelé is nyitott voltam. A főiskola első évével párhuzamosan elvégeztem egy szinkronszínész-képző iskolát, ahol a beszédképzést fantasztikus szakemberektől sajátíthattam el, melyeket a mai napig tudom érvényesíteni gyógypedagógusként és a könyvek felolvasásánál is.

Az 1996/1997-es tanévtől elkezdhettem tanítani.

2002-ben megszületett kisfiam, aki a mai napig bearanyozza életemet, fantasztikus fiú! Balázs, a Szinyei Merse Pál Gimnázium 11. osztályos tanulója biológia-kémia tagozaton. Gyönyörű fotókat, festményeket, üvegékszereket készít szabadidejében.

2004-ben diplomáztam az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolai Karán a tanulásban akadályozottak pedagógiája szakon.

A 2006/2007-es tanévtől egészen a mai napig a tanulásban akadályozottak tagozatán tanítok a két tanévre tervezett első és a második osztályban. Az elmúlt évek alatt váltakozva tanítottam életvitelt, testnevelést, rajzot, környezetismeretet, ének-zenét, a magyar nyelv és irodalom tanítása viszont állandóvá vált szakmai életem során.

2012-ben elvégeztem az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán a fejlesztő-differenciáló pedagógia szakot.

Sok továbbképzésen vettem részt, az egyik egy intenzív zenei továbbképzés, a speciális színes - kotta módszer (Ulwila). 3 éve egy kolléganőmmel hangszeres zenére tanítjuk a gyerekeket ezzel a módszerrel. Párom és egyik kollégánk készíti nekünk a kottatartókat. Kis zenekarunkkal a tavalyi évben a Fővárosi Kulturális Versenyen kiemelt arany fokozatot értünk el. A gyerekek tubafon hangszeren, szintetizátoron, illetve ritmushangszereken játszanak gyerekdalokat.

Jelenleg első osztályos, tanulásban akadályozott gyerekeket tanítok. A mindennapjainkban a tanulás mellett a zenét és a vidámságot nélkülözhetetlennek tartom. 2016-ban 100%-os eredménnyel minősültem, és így Pedagógus II. fokozatba léphettem.

Mivel fiam egyes típusú diabétesszel él, és iskolánkban is voltak, illetve jelenleg is jár diabétesszel élő gyermek, szívemen viselem mindennapjaikat, számíthatnak rám.

A munkám mellett nagyon fontos számomra a család. Húgommal, és gyermekeivel is nagyon szoros a kapcsolatom.

2018-ban életem párja - aki egyben 13 éve a kollégám is – jelölt a Neteducatio által meghirdetett Pedagógus Oscar- díjra, melyet a rengeteg szavazatnak köszönhetően megnyertem általános iskolai tanár kategóriában. Ugyanebben az évben a Kelet-Pesti Tankerületi Központtól pedagógus napon emléklapot vehettem át.

Szabadidőmben olvasok, subázok, a családommal töltöm az időt, illetve önkéntes vagyok diabétesszel élő gyermekek és családjaikkal foglalkozó alapítványoknál, egyesületnél.

A nem látó emberek felé mindig segítőkész szándékkal fordultam. Általános iskolába a Hermina útra jártam, a környéken nagyon sok nem látó emberrel találkoztam, így már egészen kis koromban sokszor segítettünk szüleimmel, nagymamáimmal a zebrán átmenni nekik, ez teljesen természetessé vált

számomra. Fiam, Balázs is a Hermina útra járt iskolába, így ez a segítő magatartás számára is korán ösztönössé vált.

Amikor tudomást szereztem arról, hogy önkéntes felolvasókat keres a Bodor Tibor Kulturális Egyesület, azonnal küldtem a Kis herceg próbafelvételeit. Rengeteg könyv között nőttem fel, itthon is nagyon sok könyvünk van. A fiamnak is sikerült átadnom a könyvek, az olvasás szeretetét. Nagyon szeretek olvasni magamnak,

illetve a gyerekeknek (imádom az új könyvek illatát), ezért azt gondoltam, így örömet szerezhetek másoknak is. Csodálatos érzés, hogy a hangommal „életre keltem” a könyveket. Egy felolvasott könyvem már véglegesítették, egyet beküldtem vágásra, és a harmadik könyvem pedig már megrendeltem, nagyon várom, hogy megérkezzen, és el tudjam kezdeni olvasni. Fantasztikus, hogy részese lehettem 2018-ban az első 100 hangos könyv átadásának, egy gyönyörű oklevelet is kaptam. Egy fantasztikus csapat részese lehetek, amit köszönök Puskás Kata Szidóniának, Helle Maximiliának, Dr. Nagy Sándornak, Dr. Nagyné Berke Mónikának, a vágóknak, akik véglegessé varázsolják a könyveinket, a könyvek meghallgatóinak, akik segítő szándékkal értékelik a felolvasottakat. Az első könyvet a szövetségben olvastam fel, Puskás Anett rengeteget segített, neki is köszönöm, és mindenkinek, aki részt vesz a szervezésben. Árvay Máriának pedig a cikk megírását köszönöm! Remélem nem hagytam ki senkit! Az olvasóknak egy Kosztolányi Dezső idézettel szeretném megköszönni, hogy meghallgatják az általam felolvasott könyveket:

„A könyv a szellemi manna, amelyből mindenki jóllakhatik, az égi táplálék, amely minél inkább fogyasztják, annál több lesz belőle, a bűvös kenyér, amely senkit nem hagy éhen, minden ínségest kielégít, hatalmassá tesz, úgyhogy mindenki az ismeretek tőkése és nagybirtokosa lehet általa, gondolat-milliomos.”

A portrét összeállította és szerkesztette Árvay Mária

Versvilág – összeállította Árvay Mária

Huszár Péterné Szauer Gertrúd verseiből

„...Mint az emberek a sót...”

(verses mese)

Benedek Elek nyomán

Volt egy öreg király,
Annak három lánya,
Mindegyikre jutott
Egy-egy szép országa.
Melyik kié legyen,
El tudja dönteni,
Meggérdezi őket,
Őt, ki miképp szereti...
A legnagyobb így felelt:
„Mint galamb a búzát”,
Megnyugtatta ezzel
Idősödő apját.
„Mint nyáron a szellőt,”
Mondta a középső,
Ez a válasz szebb volt,
Mint ahogy az első.
A legkedvesebb lánya
Következett sorra,
Édesapja várta,
Hogy mi szívéen, mondja.
„Úgy szeretem édesapám”,

Mondta mosolyogva,
"Mint ahogy az ember lánya
A sót vágni szokta."...
„Szedte-vette-teremtette”,
Rivallt a lányára,
Parancsot ad, nem maradhat,
Többé udvarában.
Hiába is bizonygatta,
Sótlan élni nem lehet,
Kiűzték a palotából,
Az erdőben talált helyet.
Arra járt egy ifjú király,
Megtetszett neki a lány,
Nem kérdezte ki ő, mi ő,

Otthonába vitte már.
Feleségül fogadta őt,
Így teltek az évek,
Aztán érdekelni kezdte
Ez a kis történet.
Mikor a lány elmesélte,
Cselt eszel ki párja,
Levelet írt jóapjának,
Hogy ebédre várja.
Szolgáinak parancsolta,
Furfangosan főzzenek,

Az öreg király ételébe,
Egy csepp sót se tegyenek.
Jöttek is a levesek,
A pecsenyék sorra,
Szemével az öreg király
Már rég falta volna.
Mikor aztán kanalát,
Beléjük mártotta,
Száját mindannyiszor,
Grimaszra rántotta.
Nem ízlett a finom étel
Só nélkül őneki,
Hanem a kérdést ő,
Nem restellt feltenni.
„Megbocsáss már szép öcsém,
Milyen a szakácsod?
Mindent sótlanul főz,
Te nem úgy találod?”
„Azért főz só nélkül,
Mert én úgy hallottam,
Hogy kend uram a sok sót
Nem szíveli mostan.”
"Ezt te rosszul hallottad,
Mert én a sót szeretem,
Kitől tudod mindezt?
Mutasd meg őt nekem."
Azzal nyílt az ajtó,
A legkisebb leányka
Ugrott hően szeretett
Apjának nyakába.
Sírt és rítt a király,
Mert tettét nagyon bánta,
Kerestette lányát
Az egész országban.
Legszébbik országát,
Ő hát nekik adta,
Máig békességben
Uralkodnak abban.

Adj, ha adhatsz!

Ha valaki balesetben
Küzd éppen az életért,
Tiszta szívvel ad majd hálát
Néhány deci véredért!

Vagy, ha épp egy műtét csúszik
Mert nincs elég készlet,
Ezen a szép gesztusodon,
Múlhat jó pár élet!

Tedd barátért, idegenért,
Anyáért, vagy gyermekért,
Hiszen, egyszer te is lehetsz,
Kinek egy csepp sokat ér!

Akác

Akác, ó akácnak
Szép lila virága,
Apró teraszunknak
Hűvös biztonsága.

Édeskés illatod
Hajnalban megtalál,
Tán innen is tudom,
Hogy végre itt a nyár.

A sok apró, lila fürt
Méheknek tanyája,
Nem bántnak, porukkal
Szállnak a világba.

Köszönöm a tavaszt,
Köszönöm a nyarat,
Remélem árnyékokod
Soká még itt marad.

Forró napok...

Forró napok,
Forró éjek,
Én már egy kis
Esőt kérek...

Hiába hull
Nyári zápor,
A Föld ettől
Nem jár már jól...

Forró pára
Földön, égen,
Eső kel már,
Hogy minden éljen...

Növény, állat,
Jót szusszanjon,
Ember végre
Jól alhasson...

Kérünk isten,
Segíts rajtunk,
Zápor csak az,
Mit akartunk...

Gondold újra...

Ha egy kicsit kreatív vagy,
Nem hulladék a szemét,
Lehet új dolog belőle,
Hasznos, vagy csak nagyon szép.

Készül óra serpenyőből,
Palackokból persely,
De ruhát és ékszert is gyárt
Sok-sok ügyes ember.

Az a lényeg, gondold újra
Miből, hogyan, mit lehet,
Mert ha figyelsz, szebb maradhat
Körötted a környezet.

Ami marad, szelektívbe,
Így tehetsz a Földedért,
Hogy még vígan éljen rajta,
Sok-sok újabb nemzedék.

Óda a Naphoz

Ó te fénylő Napkorong,
Istenek labdája,
Fényedet egy télen át
Sok-sok ember várja.

A te meleged éltet minket,
Adsz Földünknek tiszta fényt,
Hálás neked növény, állat
A tőled kapott életért.

Ha napokig eső zuhog,
Melegedre vágyunk,
Most süss kicsivel kevesebbet,
Mást nem is kívánunk.

Kártyavár

Ha valaki körül minden
Egyszerre dől romba,
Jól jön egy szerető család,
Aki kezét fogja.

Egy Kedves aki csókjaival
Szereti és védi,
Úgy érezze, bárhog is van
Jó mellette élni.

Hisz ő semmit sem változott,
Törekszik és harcol,
Esély kéne, nem sajnálat,
Abból kaphat mástól.

Segítség, hogy megtalálja
A világ mitől kerek,
Hitet újra önmagában,
Hogy eltűnnek a fellegek.

Hobbit, munkát, sportot, szépet,
Mely új erőt adhat,
Hogy tiszta szívvel örülhessen
Ő is a holnapnak.

Tóth Enikő: Álláshirdetés

Az internetes egyik állásajánló oldalán ez volt olvasható: Azonnali kezdéssel felveszek jogász hölgyet, aki a szociális szférában jól mozog és legalább 10 év szakmai gyakorlattal rendelkezik. Szimóna örömmel olvasta a hirdetést, hiszen ez az ő állása, 10 éve bőven a szakmában dolgozik, valamint a szociális területen való tájékozottságát több külföldi tanulmányúttal is megerősítette. Elküldte hát a szakmai önéletrajzát és várt... Az állás feladója, az apró, szürke szemű, csiptetős szemüveges, pici hölgy, Gabika nagyon megörült az életrajzának. Unalmas jogásziúkkal dolgozott előtte, de most itt ez a Szimóna külföldi utakkal, a jogi mellett szociális végzettséggel, ez fantasztikus. Telefonon egyeztettek, meg is beszéltek egy találkozót az irodaházban.

Szimóna reggel izgatottan készülődött, a forró nyárban pántos, hosszú, fehér ruhát választott, melyet feldobott egy halványsárga rózsza kitűzővel. Tökéletesen illet szép, leburnult bőréhez, hollófekete egyenes váll alattig érő hajához. A magas sarkút nem viselte szívesen, de most kiválasztott egy halványbézs színűt, aztán már indult is. Nem sminkelt, bőrének tökéletes bársonyához nem volt rá szüksége. Bár a harmincas éveinek közepén járt, az idő még nem engedte a kis mimikai ráncokat láttatni. Az utca csendes volt, a forró nyárban alig volt járókelő. A nap melege már-már kellemetlenül égette csupasz vállait. Csak ment-ment, hittel a szívében, boldogan, hogy talán most megtalálja a megfelelő állást. Apró, de nőies lépteivel elérte a negyedik utca sarkát, ott kellett kifordulnia a Körútra és már ott is állt az irodaház előtt. Ez nem volt gyalog 5 perc gondolta, Pesten ilyen szerencsés helyen lévő állást kifogni szinte lehetetlen.

Hallotta, ahogy az automata ajtó kinyílik, így gyorsan bement rajta, a portás meglepetten szólította meg:

- A természetgyógyászatot keresi hölgyem? Várjon, segítek, még egy két méter és a másik ajtó...

Szimóna cinikus mosollyal közölte, hogy ő ide jött az álláshirdetésre.

- De hát itt nincs lift, ez nem akadálymentes hely vakoknak! - nyögte ki végül a portás zavarában, miközben ősz szakállát babrálta.

- Feltalálok, csattant fel Szimóna hirtelen, azzal elindult egyenesen, s ösztönei jól működtek, valóban ott volt a lépcsősor. Játszi könnyedséggel viharzott fel a másodikra a korlát mentén... Kávé illatát érezte, arra indult hát jobbra a tág folyosón. Hirtelen az ismerős hangot, Gabika hangját hallotta meg, aki telefonon beszélt...

- Micsoda? Vak, de nekem nem mondta, elindult egyedül fölfelé, úristen, le ne verje a rézveretes virágtartómat!

Szimóna még magabiztosabbá vált, ismerte régen ezt a hozzáállást, és hogy a helyzetet még komikusabbá tegye, fehérbotjával elkezdett vadul hadonászni a mellette lévő oszlopnál. És valóban, egy kondulás és majdnem leesett a virágtartó, de aztán mégsem, hiszen a súlya nagyobb volt, mint egy legyintés a fehérbottól. Gabika kivágtatott a helységből, majd modortalan hangon köszönt.

- Jó napot, maga Szimóna? Mégis ezt hogyan képzelte, hölgyem?

- Mit hogy képzeltem? - kérdezte Szimóna, aki egy cseppet sem látszott zavartnak. Elküldtem önnek a szakmai önéletrajzomat, s ön jónak találta, mi ezen az elképesztő?

A csiptetős szemüveg alól a szürke, apró szemek kíváncsian fürkészték a lányt. Gabika soha nem volt olyan szép, mint Szimóna, életében egy vakot ismert csak, a falusi utcácskában élt, ahol gyermekkorában ő is. Egy rejtegetett, iskolázatlan kislány volt, akinek a haját nővérei viccből mindig a szemére fésülték, de a kislány csak tűrte, jámbor volt és engedelmes, örült, hogy élhet. Szóval Gabika élményei feltódultak, s egyetlen mondatot mondattak ki vele:

- Sajnálom, hölgyem, nem önt keressük...

Szimóna nem válaszolt, sarkon fordult és elindult a lépcsősor felé. Búcsúzóul még egyet kondított a virágtartón, ez akkorára sikerült, hogy az egyik díszítő rézszívecske leesett. Ahogy kiért a nyári napsütésbe, úgy érezte, nagy tehertől szabadult meg, csak ment a körúton, míg az ismerős park vízesése nem adott neki enyhülést.

Nagy Vendel: A magyar nyelv gyönyörű

A magyar nyelv gyönyörű!

Könnyű vele kifejezni gondolatainkat, s ezt számos kitűnő költőnk bebizonyította. A szavakat versbe szőni csoda, és szépen beszélni öröm. A magyar nyelv képes arra, hogy ízesen, körülírva magunkat szépen, kifejezve beszéljünk. De manapság a „költészet nem pálya”. A rohanó élet, az idő- és papírspórolás létrehozta a rövidítéseket és rengeteg szó is van már, amit elfogadott a közvélemény.

Így pl. TV, MATÁV, MÁV, MAHART, LATEX, RÖLTEX, KÖZÉRT, ZÖLDÉRT, OTP stb. Mostanában új szavakat is hallhatunk. Megdöbbenett családom

fiatal hölgytagjainak egy vacsoránál elhangzott dialógusa. Ők „szendzsót” (szendvics), „üdcsit” (üdítőt) kérnek. Kérdésemre, hogy hol tanulták ezeket a szavakat, mondták, hogy az „isiben” hallották a társaiktól. Most az egyszer örültem, hogy nem ők találták ki.

A minap vásárolni akartam egy zöldséges boltban, és megrökönyödve olvastam a táblára krétával írt szöveget: A „pari” ennyibe kerül, a „nari” annyiba, a „mogyi” pedig amannyiért kapható. Gondolom a TV (tölteni való) paprikán pedig nem lehet fogni az RTL Klubot. Dühösen, szégyenkezve és vásárlás nélkül kijöttem az üzletből.

„Gratulálok” valamennyi nyelvrombolónak, aki még ki is írja butaságait egy jól látható helyre, hadd olvassák és tanulják meg a vevők.

Valamikor, az idő kezdetén az őseimbek szótagolva beszéltek. Azóta fejlődünk valamelyest, s csak remélhetjük, hogy a XXI. században nem kezdünk el újra makogni. A SZÓ VESZÉLYES FEGYVER.

Ki lehet irtani vele a nemes gondolatot.

Első a család

Dr. Roska Botondnak ítelték oda a Körber-díjat

A Svájcban kutató világhírű neurológus, a Semmelweis Egyetem egykori hallgatója, dr. Roska Botond kapja idén az egyik legjelentősebb európai tudományos elismerést, a Körber-díjat.

A Körber Európai Tudományos díj a hamburgi Körber Alapítvány elismerése, melyet minden évben egyetlen európai tudósra adományoznak. A díjjal egymillió eurós jutalom jár. Az indoklás szerint a magyar orvos munkájával forradalmi változást hozott a szemészetben. Dr. Roska Botond 20 éve kezdett el dolgozni a látás mechanizmusának megértésén, akkor még senki sem foglalkozott ezzel a témával, ma már nagyon sok kutatás zajlik ezen a területen. Kutatócsoportjával elsőként térképezték fel, hogy a látórendszer különféle sejtjei hogyan nyerik ki a környezetből a vizuális információt.

A tudós egyik fő kutatási területéről, a látásvisszaállítást célzó génterápiás kísérletekről az MTI-nek elmondta, hogy olyan látásérzékelőt fejlesztettek ki, amely a sérült szemideghártya, a retina megfelelő sejtjeinek működésébe való beavatkozással képes eljuttatni a vizuális információt a betegek köz-